

Štev. vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta 2.60
za četrt leta 1.30

Naročnina se pošilja
upravnemu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Dobavljeni katol. tis-
kovnega društva do-
vaja list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 45.

V Mariboru, dne 9. novembra 1899.

Tečaj XXXIII.

O zemljedelskih potovalnih uči- teljih.

(Deželnim poslancem v preudarek.)

Dandanes kmet ne more izhajati, če ne dela racijonelno, to se pravi, če ne sili vsake pedi zemlje, da mu daja kolikor sploh možno, in če tega ne razume doseči z najcenejšimi sredstvi.

To spoznavši, so zastopniki ljudstva temu poskrbeli takozvane potovalne učitelje in sicer na deželne stroške, ki gredó tje, kjer jih želé, ter v vsaki stroki zemljedelstva podavaje uče tiste, ki jih pridejo poslušat.

Gotovo bolje, nego nič, ali pravo vendar ni; mnogo več vredna je volja ljudskih zastopnikov, nego pa te naredbe uspeh. Le poglejmo si stvar natančneje! Potovalni učitelj gre navadno tje, kamor ga pokličejo. Kaj pa tam, kjer ga ne želé? Ali ga tje ni treba? Nam se zdi najbolje, ker je tam ljudstvo za racijonelno zemljedelstvo še brezbrizno in na taki stopnji zemljedelstva, da se v njem želja po strokovnemu pouku še niti ne oglaša. Radi tega gotovo potovalnega učitelja nikjer ne ignorirajo, ker jim je pouk odveč. Tudi se opazuje, da so taki shodi mnogo slabše obiskovani, kakor si zaslužijo. Potovalni učitelj vendar ne pride jemat, marveč le dajat, in sicer čisto zlato, pa zastonj, in vkljub temu se njegov poduk malo uvažuje. Kar pa tej naredbi jemlje, rekli bi, skoro vso vrednost, je to, da je pouk teoretično predavanje pri mizi. Po tem učenem načinu se še ni nikdo ničesar naučil. Če bo

črevljarski mojster svojemu učenku le pravil, kako se čevelj dela, ali ga bo ta-le kedaj znal zbiti? Učenček v vsakem posameznem slučaju mojstra vpraša, ta mu pokaže, on poskuša posnemati in zopet mojstru delo pokaže, da izvē, je-li delal prav ali ne. Ta ali podoben način pouka vidimo povsod, kjer se gre za tó, da se kdo kaj nauči, le za potovalnega učitelja in kmeta ne velja. Ta predavajočega učitelja posluša, in recimo, da ga verno posluša in vse odobrava, na koncu predavanja še tudi sklene, to ali ono po novem nasvetu storiti, ali doma se nasveti radi tega ali onega ne izvršujejo. Kaj ga ovira? Ali je kaj pozabil, kar je slišal, ali ne ve, kako bi se to naj pri njem izvedlo, kar je učitelj z ozirom na občne razmere svetoval, ali si ne ve preračunati, bi se li, kar se je v obče svetovalo, pri njegovih razmerah obneslo ali ne, ali pa ga mine trdna volja, itd.; nato ga nihče več ne priganja in vse ostane pri starem. Potovalni učitelj je lepo govoril, dosegel pa ni nič, in kmet je pouk z deželnim davkom plačal, koristi pa ima od njega le presneto malo, najčešče pa nobene. In končno še nekaj, kar jemlje itak malovrednemu pouku zadnjo trohico vrednosti. Bralno društvo bi naj priredilo veselico. Sestavlja se vspored: ogovor predsednikov, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, tombola, par komadov petja — vspored je še prekratek, ko bi še kaj bilo! Potovalni učitelj naj pride in nekaj pové; kaj, to je vsejedno, da je le vspored mnogobrojni. Učitelj se naprosi, učitelj pride, učitelj govorí, ali fantje in dekleta in žene in otročaji že težko čakajo, da bo učitelj končal

in se začela mnogo lepega obetajoča tombola, nemirno med seboj kramljajo, možje pa hvali dobro vino, ki ga krčmar toči; učitelj začne postajati nevoljen, ker se njegova beseda nikamor ne razume, on konča, občinstvo ploska, potovalni učitelj odide in doma zabeleži v poročilu do svoje oblasti zopet jedno predavanje, in oblast je jako zadovoljna, da za povzdigo kmetijstva toliko stori! Takih predavanj je, da ne rečemo preveč, dobra polovica. Mar ni res?

Dokazali smo, da običajni pouk potovalnih učiteljev ne velja nič. Ravno tako nedvomno pa je tudi, da je slovenskemu kmetu strokovno višje izobraženega človeka treba, da ga uči in vodi. V tem hipu se spominjamo specijelno rajhenburškega okoliša proti Kopravnici. Kako malo se iz istega rodovitnega sveta prideluje, kako slabo se izrablja gruda, vkljub temu, da trpi prebivalstvo najhujo revščino! Po našem prepričanju bi se potovalnih učiteljev naj nastavilo več in sicer za jeden, oziroma dva okraja, če sta manjša, po jeden tak mož. Ta bi imel hoditi od kmeta do kmeta, mu na licu mesta svetovati, mu preračunati, mu kazati, in zopet priti ter se prepričati, kako se je svet izvedel. Včasih bi učitelj tudi vse kmete sklical, kadar bi se mu to zdelo treba, toda ne v gostilno, ampak pod kmetsko streho. Na tak način bi se kmetijstvo na Spodnjem Štajarskem, katero bi poprek lahko najmanj še enkrat toliko dobčka dajalo, kakor dandanes, moral povzdigniti. In vsak okraj bi svojega strokovnega učitelja lažje plačeval, kakor pa sedaj ves Spodnji Štajar jednega.

Listek.

Konec sveta dne 13. novembra?

Bojazljiva človeška bitja so zadnje dni polna strahu. Zona jih obletava, srce jim bije nemirno, sapa jim zastaja, kadar se spomnijo na dan 13. novembra letosnjega leta. Kaj pa bo dne 13. novembra? «Konec sveta!» se nam odgovarja. Nekateri pravijo to iz šale, drugi pa s svetim strahom, s polno resnostjo. Nekateri hočejo počakati «konec sveta» v veseli družbi pri kupici rujnega vinca ali penečega piva, drugi pa doma med širimi stenami z molekom v roki, vtopljeni v pobožno molitev. Kdo ima prav? Kaj se bo dne 13. novembra v resnici zgodilo? Ali bo res konec sveta?

V noči od 13. na 14. dan novembra letosnjega leta pribreži naši zemlji zvezda repatica nasproti, zadene z našo zemljo skupaj, jo obsuje s svojimi utrinki ter jo ovije s svojo meglo. Tako trdijo mnogi zvezdoslovci, ki poznajo tok nebesnih teles. Toda nahajajo se tudi zvezdoslovci, ki zatrjujejo, da se v noči 13. novembra naša zemlja z repatico niti ne bo srečala, kajti repatice ali kometi vsled svoje rahle vsebine in majhne vihtilne

moči vedno spreminjajo svoj prvotni tir, njih pota so toraj nepreračunljiva. A recimo, da dne 13. novembra vendar zadene komet ali zvezda repatica ob našo zemljo. Ali bo potem dne 13. novembra konec sveta?

Bodimo mirni, tudí v tem slučaju ne bo konca sveta! Naša zemlja je že mnogokrat, mnogokrat zadela ob komete ali repatice in vendar še stoji, še se suče v svojem starem, tisočletnem tiru. Tudi v tekočem stoletju se je to že pripetilo. Leta 1819. je šla naša zemlja skozi sredino neke repatice in nič se ji ni zgodilo. Tudi l. 1823. je zadela zemlja ob repatico, pa se ji tudi nič ni zgodilo. Leta 1873, dne 20. julija, na koji dan se bodo marsikateri naših čitateljev še spominjali, je šla naša zemlja tesno mimo tedanjega kometa, a zemlji se ni nič zgodilo in niti enemu človeku se ni skrivil las. Ker je naša zemlja torej že tolifikrat zadela skupaj s kakim kometom in je še vedno cela, vsled tega smemo sklepati, da tudi repatica dne 13. novembra ne bode nevarna za njo, ako sploh pride trkat ob našo zemljo.

Repatica, ki se bo prikazala dne 13. novembra, zvezdoslovcem ni neznana. Bila je zadnjikrat na našem obzorju dne 13. nov. l. 1866. Metala je velike utrinke od sebe, ki so leteli mimo naše zemlje. Zvezdoslovci so

zaznamovali ta komet, ker se je prikazal l. 1866. z imenom «komet I. 1866.»

Rekli smo že, da je mogoče, da dne 13. novembra komet sploh ne zadene ob našo zemljo. Vendar če zadene, ali ta sunek ne bo tako mogočen, da vrže zemljo iz svojega tira, ali ne bodo vsaj utrinki požgali površja naše zemlje, ali ne bode megla školodljivo uplivala na naše ozračje? Tudi na ta vprašanja lahko popolnoma pomirljivo odgovorimo.

Sunek na noben način ne bo tako mogočen. Vsaka zvezda repatica sestoji namreč iz trdih snovij ali utrinkov in iz megle zmesi. Da megle zmes ne bo sunila zemlje iz njenega starega pota, je razumljivo. Trde snovi ali utrinki pa niso ne tako veliki niti ne prihitijo s tako močjo ob zemljo, da bi mogli uplivati na tok zemlje. Pomisliti moramo, da je največji komet (vsaki komet sestoji iz mnogih utrinkov, ki niso v trdni zvezi med seboj), 5000krat manjši od naše zemlje. Sunek se torej ni treba batiti.

Kaj pa goreči utrinki? Ali ne bodo požgali površja zemlje? Mogoče, da dne 13. novembra ne pade noben utrinek na našo zemljo, ampak da se bo drvila zemlja le skozi kometovo meglo. Pa če tudi res prileti kak utrinek na zemljo, tedaj ne bo požgal površja cele zemlje. Mogoče, da prileti ravno ob kako poslopje, ob kakega poedinega člo-

Pesamezn listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisce enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

In še nekaj bi ta okrajni potovalni učitelj lahko in naj imel pod skrbjo: šolske vrte. Sedaj šolski vrti v obče ne dajo te koristi, katero bi lahko. K večemu, da se otroci mala drevesa cepiti naučijo, to pa je tudi blizu vse. Šolski vrt mora biti v najožji zvezi z vsemi panogami zemljedelstva dotičnega kraja. Zato pa bi okrajni potovalni učitelj bil jedino pravi mož, ki bi ga imel nadzorovati, mimo tega, da okrajni šolski nadzorniki mnogokrat o kmetijstvu prav malo ali celo nič neumejo. Naj se le pomisli, koliko bi okrajni kmetijski in pa krajni učitelj za kmetijstvo lahko skupno storila. Ljudski učitelji se morajo o kmetijstvu na učiteljskih precej mnogo učiti, sedaj vsega tega še prav uporabljati ne morejo, v družbi strokovnega potovalnega učitelja pa bi postali faktor, ki bi bil za razvoj kmetijstva eminentne važnosti.

Ne bode dolgo, da bode zopet deželna hiša odprta. Tedaj bi bil čas za to, da se naša misel izpremeni v dejanje; gotovo bi to ne bilo tako težavno; za to pa gg. poslance prosimo, naj jo uvažujejo.

Politični položaj.

Državni politični položaj je jako žalosten. Vlada je liberalno nemška, večina v državnem zboru pa po svoji večini krščansko-slovenska. Prav bi bilo, da odstopi ta vlada ter pride za njo vlada vzeta iz desnice. A Slovanov nočejo za ministre. Vsled teh notranjih razmer mnogo trpijo avstrijski narodi, posebno v gospodarskem oziru. Blagostanje gine in propada, vlada se trudi tlačiti Slovane, ne pa, da bi jim skrbela za kruh.

Slovensko-hrvatska vzajemnost.

Dne 25. oktobra je imela hrvatska stranka prava shod v slavonskem Brodu ob Savi. Zborovalci so se ogrevali ta dan tudi za vzajemnost med Hrvati in Slovenci. Mnogo brzjavk, ki so se izražale za to vzajemnost, je došlo iz vseh slovenskih pokrajin na shod. Tudi mariborski Slovenci smo poslali brzjavko, s katero smo pozdravili zborovalce, ki se navdušujejo za jugoslovansko misel. Čim bolj pritiskajo Nemci na jug, tembolj se Jugoslovani naslanjajo drug ob drugega. Na jugu je bodočnost Avstrije in že njo tudi lepša bodočnost Slovencev in Hrvatov.

veka, za celo zemljo in za celo človeštvo pa ni nobene nevarnosti.

Kaj pa kometova meglja? Ali ne bode škodljiva? Ne! Kemikarji ali učenjaki, ki poznaajo snovi različnih teles, tudi nebeskih, z vso gotovostjo trdijo, da kometova vsebina ali meglja ni nič nevarna za zemeljsko ozračje. Saj tudi leta 1819. in 1823., ko se je naša zemlja vozila skozi sredino kometov, ni vsled kometovih snovi noben človek umrl.

Iz tega vsega sledi, da dne 13. novembra letosnjega leta ne bo konca sveta, da se nam ni ničesar bati zaradi repatic.

Vendar je dobro, da imamo vedno strah pred smrtno. Seveda smrti se nam ni treba bati zaradi kakega kometa, ampak ker ne vemo ne ure, ne dneva, kdaj nas Gospod pokliče pred svoj sodni stol. In grozna bo sodba za istega, kdor nepripravljen, v sovraštvu z Bogom stopi čez prag časa v večnost....

Kdaj pa bo pravzaprav konec sveta? Leta, dneva in ure ne more nihče povedati, ali to lahko povemo, kaj bo se zgodilo, predno se neha svet v sedanji obliki. Sveti pismo samo navaja znamenja, katera se morajo prej zgoditi, predno premine svet. Ta znamenja so: Celemu svetu se mora oznaniti evangelij Gospodov, izvršil se bo velik odpad od katoliške vere, prišel bo z veliko močjo in privlačno silo Antikrist, vrnila se bosta med zemljane Henoh in Elija in ko se to izvrši, potem bo tudi solnce otemnelo, luna ne bo dajala več svetlobe, zvezde bodo padale z neba, nebeske moči se bodo gibale in sveta bo — konec.

Na Češkem.

Na Češkem še vedno vre med ljudstvom zaradi neopravičene odprave jezikovnih redb. Tudi češki rezervisti delajo nemire, ker jih častniki silijo, da se oglašajo v nemškem jeziku. Toda vlada ne postopa tako milo nasproti užaljenemu češkemu ljudstvu, kakor pred nekaj mesci nasproti veleizdajskim nemirim avstrijskih Prusakov. Tudi kri sme teći. Vojaki in žandarji streljajo na nedolžne Čehe, kakor na vrabce. Sedaj se čita, da mislijo tudi okoli 100 kranjskih orožnikov poslati na Češko, da streljajo tamkaj na svoje brate. Žalostno usodo imamo avstrijski Slovani, res žalostno!

Srbske reči.

Srbski kralj Aleksander se je mudil pretekle dni na Dunaju, kjer si je iskal ženo, kakor govore. Poprositi je hotel za roko Elizabeth, hčerke umrlega cesareviča Rudolfa in njegove soproge Štefanie. A ničesar ni opravil, cesar še ga niti vsprejeti ni hotel. Sploh so se vedli na Dunaju neki jako hladno nasproti kralju Aleksandru, kajti grozovitosti, ki so se v Srbiji godile vsled najetega napada knezeviča na Milana, še niso pozabljene. Kralj se je odpeljal z Dunaja v Meran na Tirolsko, da si tam okrepi zdravje, v Srbiji pa med tem vlada in dela dolgove njegov oče Milan.

Vojska v Južni Afriki.

Angleži so bili pri Ladysmithu pošteno tepleni, izgubili so več tisoč vojakov. Kar je vojakov ostalo, so zaprti v mestu in Buri jih oblegajo. Tudi na zapadni strani pri Mafingu se godi Burom boljše nego Angležem. Pri Ladysmithu so pustili Buri le nekatere čete, z drugimi pa prodirajo zmagovali proti južno-vzhodni strani. Angleži se bojijo, da Buri dospejo kmalu do morja pri Durbanu

Dopisi.

Iz Gornje Savinske doline. Najbolj zaveden kraj, če potujemo po slovenskem Štajarskem, se nam zdi Savinska dolina. In če ta prelep kraj in njegove prebivavce opazujemo, gotovo porečemo, da tam, kjer bistra Savina izvira, tam je tudi doma bistra slovenska pamet. Zakaj v Doljni Savinski dolini so že nekateri okuženi od liberalstva, te nemške zeli, presajene na slovenska tla. Ali v Gornji Savinski dolini, kjer stoje naši velikani Grintovec, Ojstrica in Košata Radoha, katerim je naš nepozabni Slomšek zapel in zapisal v »Spominsko knjigo« v Solčavi tako ganljivo slovo, tam gori še stoji veren Slovenec za vero in rod svoj, kakor stoe ne-premakljivo njegove skalnate gore. Zginja sicer nekdanja blaginja, ali za vse dobro vneti si želijo pomagati in se organizovati ali združevati se in si pomagati na gospodarskem polju. Že meseca majnika, kakor smo zvedeli, ustanovili so v Solčavi »Kmetijsko zadrugo.« In meseca avgusta se je ravno tu, kakor tudi v sosednih Lučah napravila »Zadruga za rejo bikov,« pod vodstvom sestebno nam Savinčanom znanega in priljubljenega zasluznega štajarskega potovalnega učitelja g. M. Jelovšeka, ki s požrtovalno vnemo dela za zboljšanje živinoreje našemu kmetu, temu stebru slovenstva. In na Rečici se je ustanovilo konsumno društvo z Rajf-eisovo posojilnico, za katero pa mimogrede rečeno, naj bo res v prid in blaginjo ljudstva, nikdar pa nekaternikom. Pa kakor se je Gornja Savinska dolina organizovala na gospodarskem polju, organizuj se še na dušnem t. j. slovenskem narodnem verskem polju, in povzdigni uma svetli meč in zasnui katoliško politično narodno društvo. To bo najboljši odgovor in zagovor gornjegraškemu učiteljskemu društву, katero se ne more zmatrati ne narodno slovensko, ne katoliško, ker je na Ljubnem socijaldemokraškemu, brezdomovinskemu učitelju Horvateku prikimovalo.

Žetale. Dne 22. vinotoka je k nam prišel potovalni učitelj za sadjarstvo in vinarstvo, g. Belé ter nam govoril v šolskem prostoru blizu dve uri; zdelo se nam je tako, kakor bi nam bil sladko olje vlival v naše zevajoče rane. Gospod potovalni učitelj nam je temeljito razložil, kako ravnat s starimi vino-gradi, z novimi nasadi, nadalje kako uporabljati umetna (kemična) gnojila, nadalje kako se naj z vinsko posodo ravna in vino varuje bolezni. Poučeval je nadalje, kako ravnat z gnojem, kako s travniki in z upoštenimi vinogradi. Opozoril nas je na nove škodljive mrčese pri sadnem drevju in trsu. Poučil nas je o zvepljanju trsja in govoril o več drugih rečeh, za kar mu bodi hvala tu izražena. Tudi ni pozabil omeniti koristi kmečke zadruge, akoravno smo pri nas za zadruženje še gluhi. Ko so se razhajali poslušalci, nastal je med njimi resen in živahen pogovor, ki je kazal, da govor g. potovalnega učitelja ne bo ostal brez sadu.

Sedaj še nekoliko o naših razmerah! Trgatev se je pri nas slabo obnesla, tako da smo komaj četrti del od lani nabrali. Kapljica je še dokaj dobra in močna, ali cena je slabša od lani. Daljnega kupca nimamo; domači prekupci pa nam dajo samo 12-14 kr. za liter. Kako bi potem takem imel človek veselje do vinarstva? Nabralo se je povprečno največ do 2 polovnjaka na enem oralu in lahko si mislimo, kako bo nam šlo trdo letošnje leto, ker marsikateri nima nobenega drugega pridelka kakor samo tega. Davki se nam niso odpisali, ker nimamo človeka, ki bi nam v nesreči pomagal. Blagoslovil nas je Bog letos le s sливами po nekterih vrhovih, ki so nam dale prav okusno žganje. Kdor bi ga potreboval, naj se obrne do nas. Cena mu je 60—70 kr. liter. A tudi vinski kupci dobijo pri nas dobro, nepopačeno blago.

Iz Slovenske Bistrike. Po dolgotrajnem, z raznimi zavirami prepletencem trudu se je posrečilo ustanoviti čitalnico v Slovenski Bistrici. Pogrešali smo dosedaj živo tako društvo s primernimi prostori, kjer bi se zamogli rodoljubi mirno zbirati ter gojiti svoje narodno mišljenje. Temelj k oživotvorjenju čitalnice pa se je postavil z osnovanjem slovenjebistriške posojilnice, ktera se je v teku svojega petletnega vzglednega delovanja tako krepko razvila, da jej je bilo mogoče meseca junija t. l. kupiti od g. Petra Novaka hišo na najlepšem prostoru v sredini mesta Slovenske Bistrice. Takoj se je rodila misel za ustanovljenje čitalnice, osnoval se je odbor ter predložil c. kr. namestniji v Gradec pravila, ktera so se po zahtevani dopolnitvi konečno odobrila. Na prošnjo tega osnovальнega odbora je načelstvo tukajšnje posojilnice, uvaževaje veliki pomen čitalnice za razvitek narodnega življenja, v svojem novem domu radodarno prepustilo najlepše prostore čitalnici in jej oskrbelo tudi dostojo pohištvo. Osnovalni zbor čitalnice se vrši pa drugo nedeljo dne 19. novembra t. l. v društvenih prostorih ter opozarjam vse rodoljube iz mesta in okolice, sosebno pa obrtnike in posestnike, da se udeležijo tega zborovanja in da takoj prisopijo temu prekoristnemu društvu, kajti vsakdor bo našel tam svojemu stanu in poklicu primerno berilo. Novi čitalnici pa iskreno želimo, da se krepko razvita, krepi in jači v blagor in čast milemu nam narodu!

Frankolovo. Na Frankolovem so se izvršile po dolgem in težkem pričakovanju vendar enkrat dne 22. sept. t. l. občinske volitve, za katere se je mnogo agitiralo. Toda zaman so se jemala razna pooblastila ter dajale sladke obljube vsem onim, ki ne bodo iz »kmetijskega društva« nikogar v odbor volili. Vkljub vsej agitaciji je vendar le polovica odbornikov iz društva. Izvoljeni so pa gg. odborniki v III. razredu g. Bezenšek Dom., Korošec J., Potočnik J., Sošter G., v II. razr. Vrečko Vinc., Bezenšek J., Škoplek Anton, Potnik Janez; v I. razredu Medved Tomaž, Jakup Stefan, Selčan Anton, Medved Boštjan. Radovedni smo se povpraševali, kdo izmed

teh mož bo županom izvoljen. Dne 31. okt. t. l. zbrali so se na povabilo dosedanjega župana vsi novoizvoljeni odborniki v občinski pisarni. Kmalu po 9. uri v navzočnosti okr. komisarja se prične postavno voliti; glasova sta dobila gosp. D. Bezenšek 6 in Štef. Jakub tudi 6, moral se je torej zopet voliti. Ker pa se je pri tej, kakor tudi pri naslednji ožji volitvi dosegla enakost glasov, moral je razsoditi žreb, katerega je vzdignil J. Bezenšek; žreb je določil g. Štef. Jakupa, dosedanjega našega župana. Bog živi blagega moža, da bi mogel vspešno delovati tudi zanaprej v prid cele občine. Nasprotnikom «Kmetijskega društva» pa želimo, naj ga ne zaničujejo, ampak se mu naj kot dobri udje pridružijo, da bo vseh Frankolčanov le eno geslo: Z združenimi močmi za vero, dom, cesarja!

Iz Celja. (Gledališčna igra.) Na Vseh svetnikov dan je naše diletantko gledališče uprizorilo igro: »Mlinar in njegova hči.« Igra nima bogve kake visoke dramatske vrednosti, a priprostemu ljudstvu ugaia, posebno na predvečer Vseh vernih duš, ko se spominja premnogih dragih svojcev. Ta večer se strinja s čustvi priprostega ljudstva, ako viši pred seboj duhove, grobove in smrt. Igra »Mlinar in njegova hči« jih vse to ponuja. Mlinar in njegova hči ni sicer delo slovenskega duha, vendar je pisana popolnoma njegovi nравi primerno. Nesreča, žalost, dušna bolest, v te predmete se najrajsi vglablja slovenska poezija. Ni čudo, slovensko ljudstvo je po zgodovini tako vzgojeno, njegova zgodovina ima globoko vtisnjeno pečat otožnosti, nesreče! Diletantje so s svojim izglednim igranjem pokazali, da so se uglobili v igro in umeli njen duh. Mlinarja je predstavljal g. Perdan. Mlinar ljubi svojo edinko Marico z očetovsko ljubeznijo, vendar še bolj ljubi svoj denar. Ker svojega denaria noče dati sicer poštenemu, a ko miš ubogemu Konradu, noče mu dati tudi Marice. Ve, da ga bo naduha kmalu spravila v grob, a srce se mu ne omeči, v njem se ne more porajati nežnejše čustvo. Umreti mora, ko pokaplja svoj denar, in ko je zajedno že pokopal tudi zdravje in tudi srečo svoje hčerke Marice. Gosp. Perdan je igral izvrstno svojo ulogo, značaj trdostnosti in bolezen naduhe je podobil tako dobro, da je človek pozabljal na gledališko iluzijo. Maričina uloga je bila v rokah gospice Mete Baševe. Marica je darovala svoje srce ubogemu Konradu, in to je njena nesreča, njena smrt. Oče jo zaradi tega mrzi. Koliko trdih besed mora slišati, koliko solz prelit! Gospica Baševa je ustvarila pred našimi očmi z dovršenostjo nesrečno Marico. Njena ljubezniiva prikazen, njen zvonki glas, a zraven njena tužna usoda v ulogi, to vse je uplivalo, da smo se tembolj čutili vso brezmejno nesrečo mlinarjeve hčerke. Vrhunec umetniške nadarjenosti gospice Baševe pa smo občudovali v zadnjem prizoru, ko je plaval smrtni angel nad njo, da odnesi na svojih mrzlih krilih mlado življenje v nebeške visočine. Njeno obličeje je bilo smrtno-bledo, tudi Konradov prihod ga ni mogel pordečeti, le blaženosrečen usmeh je privabil okoli umirajočih usten, glas je bil tiho pojemanje, kretanje težko-počasno — zdelo se nam je, da gledamo žalostno istino.

Gosp. Salmič je sicer komik, a tudi resno ulogo Konradovo je igral v splošno zadovoljnost. Uloga županje v igri ni sijajna, kakršne si želijo najrajsi igralci, a igrala se je ta večer sijajno. Tudi najstrožji kritik bi ne mogel najti v uprizarjanju najmanjše napake. Skrbno gostilničarko je igrala gospica Filipičeva. Uspeла ji je uloga tako dobro, da smo le obžalovali, zakaj ji ni prisojena daljša navzočnost na odru. Tudi vse druge vloge so bile v dobrih rokah. Občinstvo, katerega je bilo natlačeno polno, je kazalo svojo zadovoljnost z večkratnim glasnim ploskanjem. Pavze je izpolnjevala slavnozdana narodna godba pod spremnim vodstvom gosp. Koruna. — Da se kmalu vidimo zopet v našem slovenskem celjskem gledališču!

Iz Konjic. Marsikateri priprst Slovenec smatra vsacega Nemca nekim zvišenim bitjem, ker ne ve, da ti ljudje niso vredni, da bi mu škornje sezuvati. Ne le, da povsod našim svetnim pravicam z vsemi štirimi nasprotojejo, oni nas celo dejanski napadajo in da pri takih napadih ni kak Slovenec ubit, se ima le svoji lastni sreči zahvaliti. Saj še niso pozabljeni dnovi groze v Celji, še ne smejo pozabljeni biti oni napadi, koje smo mi v Konjicah doživelji.

In spet moramo slovensk. svetu naznaniti novo nemško nesramnost. V temni noči, ko vsak pošten človek spi, pomazali so tablo naše mlade čitalnice. Morda poreče kaka po-hlevna slovenska dušica: »To storil je samo jeden, ali dva.« Da, mogoče je, da jih ni več mazalo, a prisli so drugi dan vsi generali konjiškega nemčurstva in so se krohotali pomazani tabli. S tem so pokazali, da ta zločin odobravajo, da ga smatrajo junaštvtom, vzeli so nesramni čin na svoj račun. Kaj ni to sramotno? Pa naši nemčurji se ne znajo več sramovati, ker so že prenizko padli.

Ah, zakaj smo mi Slovenci tako po-hlevni! Že davno bi se morali teh nesramnih nemčurških gostov otresti! Mi pa jih še podpiramo. K našim najhujšim nasprotnikom hodimo kupovat — meneč, da mogoče za jeden bori krajcar ceneje dobimo, a ne posmislimo, da s tem vse svoje novce znosimo v nenasitno nemčursko žrelo.

Ker še se hvala Bogu znamo sramovati, sramujmo se, ker se tako slabo držimo gesla: Svoji k svojim!! In kak lep odgovor bi se zamogel dati na to najnovejše zločinstvo: Vsak zaveden Slovenec konjiškega okraja pristopi naj k čitalnici, vsak pravi Slovenec ogiblje naj se nemške trgovine, nemške go-stilne, nemških obrtnikov, saj, hvala Bogu, dobimo vse, kar rabimo, ravno tako dobro in še boljše pri Slovencu. Za danes toliko, — drugič več.

Zadruženje.

(Govor g. Ivana Kač-a.)

((Dalje.))

Da se da to istinito doseči, hočem zopet dokazati s številkami! Naši kmetovalci se morajo naučiti, da bodo izkopali zlati zaklad, ki leži v zemlji v tako obilni meri zakopan. Morajo se naučiti, da je prav lahko prisiliti našo zemljo, da nam da še enkrat, celo dva-krat toliko dohodkov, kakor dosedaj. Morajo se naučiti, da se prav lahko dajo stroški nadkriliti z dohodki. Začeti pa moramo pri travnikih. Mi bodemo, ko smo združeni v kompaktno zvezo, se skupnim delom spravili vodo z naših travnikov, kjer so premokri, bodemo pa napeljali vodo na travnike, kjer so presuhi. S travniškimi branami bodemo obdelovali naše travnike in jih pognojili z umetnimi gnojili ter obsejali z dobrimi travniškimi semen. Tako bodemo prisiliti naše travnike, da nam dajo še enkrat, celo dva-krat več in tudi boljšo krmo kot dosedaj. In kaj sledi iz tega? Iz tega sledi, da bodemo z obilo in dobro klajo redili še enkrat, recimo dvakrat toliko domače hasnive živine kot dosedaj. Živino pa bomo imeli tudi vsled tega boljšo, ker si bodemo isto vsled združenja po plemenski živali zboljšali. Ko imamo enkrat več in boljše živine, gledali bodemo vsled združenja, da si napravimo tudi zavarovalnico za živino.

Dosedaj nimamo poljedelci v Avstriji zavarovalnic zoper nezgode in nesreče pri živini, in vendar je to zavarovanje zelo potrebno in koristno. Saj nam je znano, da če pogine srednjemu kmetu ena ali druga veča žival, da ga za več let potisne nazaj v napredku blagostanja in veliko časa se ne zaceli taka rana v kmetijstvu. Ko pa smo zjednjeni poljedelci v zvezo kmetijskih zadrug, si bodemo svojo domačo živino zavarovali vzajemno med seboj in da gre to prav lahko, hočem dokazati.

Spodnještajarski gospodarji redimo, ko smo si živino pomnožili, recimo 500.000 glav živine. To živino si vzajemno med seboj zavarujemo in sicer povprečno mlado in staro, s 100 gld. vrednosti. Zavarovali smo si torej našo živino za 50.000.000 gld. Kakor nam kaže statistika, pogine povprečno pol odstotka domače živali, torej na Spodnjem Štajaru približno 500 glav v vrednosti 250.000 gld. Iz tega sledi, da si lahko zavarujemo vso našo domačo živino s 0,6 kr., kar da zavarovalnine 300.000 gld., da nam ostane za upravne stroške in rezervni zaklad 50.000 gld. vsako leto.

Ravno kakor pri zavarovanju živine, ravno tako je z zavarovanjem polja zoper točno škodo. Tudi to zavarovanje se da prav lahko izvršiti, ako smo zjednjeni vsi poljedelci in si zavarujemo naše poljske pridelke vzajemno, skupno. Poglejmo številke. Vzemimo povprečne dohodke polja in vinogradov na Spodnjem Štajarskem z 20 milj. gld. vrednosti. Povprečno napravi toča vsako leto škode po 1/2%, t. j. v našem slučaju 100.000 gld. resnične škode. Iz tega sledi, da si lahko zavarujemo vse naše pridelke s 3/4 krajearja od 1 gld., kar nam da zavarovalnine 150.000 gld., tako da nam ostane za upravne stroške in rezervni zaklad zopet vsako leto po 50.000 gld.

Ravno kakor pri teh zavarovanjih, tako je tudi pri zavarovanji zoper požarne škode; kajti če smo vsi skupaj vzajemno zavarovani, pride nam vsako zavarovanje veliko ceneje in dobiček ostane doma, v žepih plačevalcev, oziroma zavarovalcev.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Duhovniške spremembe.) Prestavljene so č. gg. kapelani: Franc Lovrenko iz Mute k Sv. Rupertu nad Laškim, Ivan Markošek iz Sv. Martina v Rožni dolini v v Vitanje, Melhijor Zorko iz St. Ruperta nad Laškim v Prihovo.

(Slovensko posestvo ob meji) na prodaj! V prijetnem kraju Spodnje Štajarske je na prodaj večje posestvo z novim mlinom in dobro obiskovano gostilno. V kraju je pošta. Posestvo bi ob najmanjšem trudu dajalo lepe dohodke. Da ne pride posestvo tujcem v roke, izposluje »Naša straža« izredno nizko ceno. Prijave vsprejema »Naša straža« v Ljubljani, ki daje tudi potrebna pojasnila. Načelstvo »Naše straže«.

(Sentiljski Slovenci in sosedje.) pride gotovo vsi na shod prihodnjo nedeljo! Združujmo se in delujmo vsi za napredek slovenskega ljudstva ob meji!

(Iz Celja.) Fran Korun Koželjski snuje klub slovenskih citrašev. Pri njem se je treba javiti za pristop. — Godbeni klub in pevsko društvo bosta priredila dne 12. t. m. občni Martinov večer. — Osnovalni občni zbor delavskega stavbenega društva se vrši dne 19. t. m. ob 3. popoldne v gostilni »Narodnega doma«.

(Slovenska trgovina v Celju.) Kakor nam poročajo, se je v Celju ustanovila zadruga za vzdrževanje železne trgovine. Za trgovino in skladisče se je nakupila dr. Srebretova hiša na Graški cesti. Že sedaj opozarjam slovenske trgovce na to trgovino. Kateri trgovci ne bo prodajal železa iz te trgovine, bo neizprosno bojkotiran. Slovenskim trgovcem bo se pravočasno naznanila otvoritev trgovine.

(Izvenredna nemška robost.) Kadar celjski prusaki napadajo naše Slovence, je to seveda ostudno in odločne obsodbe vredno, toda človek si vendar zraven misli, fakinaža je pač fakinaža, je že tako vzgojena. Zadnji čas pa se množijo dejstva, koja so nas prepričala, da je tudi premnogo drugih štajarskih Nemcev tako robato vzgojenih, kakor celjska fakinaža. Tako se je dne 6. novembra celo poslanec Valc v Bruku izrazil, da

bo v prihodnjem zasedanju štajarskega deželnega zbora nastopal tako robato, da še svet kaj tacega videl ni. Grozil se je, da bo napadel našega dr. Seranca radi zadnjih celjskih dogodkov na najbrezobzirnejši način in da uprizori tak škandal, kakoršnega še ni bilo v nobenem parlamentu. Naše slovensko ljudstvo iz tega razvidi, kako radi nas imajo v Gradcu. Zaupnikom slovenskega ljudstva pretijo s pestjo in silo. Slovenska posestva so izsesali z davki in dokladami, sedaj bodo začeli celo pobijati mirne Slovence. Slovensko ljudstvo, zahtevaj samostalnost Spodnjega Štajaria. Proč od Gradca!

(**Malonedeljski socijaldemokratje**) Piše se nam: Pri nas se je začelo z vso silo delovati za socialno demokracijo. Glavni hujšači so ljudje, ki se bojijo dela in so svoje premoženje že po gostilnah zapravili ali ga kmalu bodo. Nerazumljivo nam je, kako morejo tudi nekateri pošteni kmetje in ljudje hoditi za to stranko, ki je brezverska, ki hoče razrušiti sedanji družabni red in na njegovih razvalinah sezidati novega, v katerem ne bo Boga, ne postav, v katerem bo človek živel in umiral kakor živina. Obetajo Vam prihodnost brez dela, brez truda, brez napora, a polno uživanja, polno veselja, polno razkošnosti. Vsak pameten človek mora uvideti, da so take obljube sleparske in da jim mora le tisti verjeti, ki ni nikdar prav trezen. Slabe so res sedanje razmere, a zaradi tega ni treba cele človeške družbe ugonobiti, ampak jo spremeniti, prenoviti. Kmetje, ne dajte se voditi po ljudeh, ki nimajo ničesar več zgubiti, ampak tretni možje stopite skupaj ter se posvetujte, kako bi pametnim načinom odpravili slabe gospodarske razmere!

(**Pri Malinedelji**) se kažejo sadovi socialdemokracije. Na dan Vseh svetnikov, ko obhaja verno ljudstvo še tudi popoldne spomin vseh vernih duš in hodi na pokopališče, da pomoli za rajne, si je neki malonedeljski posestnik najel delavca, da mu je pridno kril streho. Pošteni malonedeljski fantje pa tega niso dolgo mirnim očesom gledali, ampak so zahtevali, da se delo preneha. In zgodilo se je po volji pridnih fantov. Slava!

(**Št. Ilj nad Mariborom**) je sedaj tako srečen, da ima v svoji skrbi dve javni šoli, svojo dvojezično in šulferajnsko nemško. Seveda kmetje bodo občutili to srečo najbolj, ker bodo morali plačevati odslej ne za eno, ampak za dve šoli. Naj se zahvalijo za to naklonjenost g. Pistorju! Gospod von Pistor se rad hyali, da ima odprt sreč za kmeta, evo, sedaj vidite to srce! Zanimivo je tudi, kako so spravili šentiljsko šulferajnsko šolo deželi in občini pod varstvo. Deželni šolski svet je zahteval, da se mora šola izkazati, da je imela pet let zaporedoma povprečno 40 otrok. To je dokazala in šola se je vprijejala v javno oskrbo. Slovenci ob meji, posnemajmo! Obrnimo se do posl. g. Robiča, da nam še pozive natančneje zahteve deželnega šolskega sveta, potem pa naj rastejo slovenske šole ob meji kot gobe. Pet let jih bomo že vzdržali. Slovenci, obrnite se do omenjenega g. poslanca in potem pa veselo na delo!

(**Mariborski okrajni glavar**) gospod Kankovski ima mimo Pistorja največ zaslug, da so dobili šentiljski kmetje še tudi ondotno šulferajnsko šolo na svoje plačilo. Gsp. Kankovski je preiskaval, ali je v Št. Ilju vsaj 40 takih otrok, ki bi obiskovali šolo-ponemčevalnico. G. Kankovski jih je našel! Šentiljski Slovenci pa imamo dokaze, da so se za šulferajnsko šolo naznanili tudi otroci, ki sploh ne živijo in pa tudi taki otroci, ki že obiskejo in še bodo nadalje obiskovali ondotno dvojezično šolo. Mi pričakujemo, da bosta poslanca za mariborski okraj v deželnem zboru osvetlila to ravnanje!

(**Zreče**) Nekateri gospodje v Gradcu imajo pač »svoje muhe«. Ko je naša občina svoječasno prosila za ustanovitev pošte, priložila je tudi pristavek glede dvojezičnosti na poštnem pečatu. Toda v »merodajnem« Gradcu so določili samo »nemško« besedilo, pa še takšno, na kar v Zrečah živ krst mis-

liti ni mogel, da bi bil namero pravočasno spodbil. Ime občini je »Zreče«, ker skoz dolino dere reka Dravinja. Nemški uradnik je nekdaj menda katerega prebivalca tukajšnjega povprašal, kje da je doma, in ta je odgovoril, da domuje v »Rečah«, kakor so to bili prvotno izgvarjali, in odgovor je zadostoval pri krstu za »nemško« ime kraju. Dob tistega časa naše »nemške« pisarne pišejo »Retschach« vse, le pošta nas je hotela prekrstiti, ker je poštni pečat dobil napis »Ober-Rötschach b. Gonobitz«. To pokveko je občina želeta odpraviti s ponovljeno prošnjo za dvojezični pečat, ki bi naj nosil ime občine: »Zreče« in »Retschach«, bodi že s pristavkom »pri Konjicah« ali pa brez tega. Dne 6. okt. letos je začel pečatiti nov pečat, na katerem je ostal prejšnji nebodigatreba, Ober-Rötschach b. Gonobitz, a slovensko besedico so krstili za »Zgornje Zreče pri Konjicah«. Vse osmoro besedij spravili so v jeden krog, črke so preveč tesne, pri tiskanju se berilo razmaže, da ga beres težko, in poštni uradnik ima s takim pečatom svoj križ. Ko bi se bilo postreglo želji občine, dobil bi poštni pečat lepše črke. Ali muhe so muhe. Razloček med »Zgornjimi« in »Spodnjimi« Zrečami delajo v sili samo domačini, inostranci poznajo jedino le »Zreče.«

(**Slovenske potrpežljivosti**) ali prav za prav narodne zaspanosti v Laškem je konec. Z velikimi koraki širila se je v našem trgu nemšutarija. Ustanovila se je ponemčevalna šola, podružnica zloglasne »Südmarke« in naši narodni nasprotniki postajali so vedno derznejši. Saj tudi lahko. Naš trg je središče laškega okraja in celo popolnoma slovenski okraj pital je prav bogato nemšutarske trgovce, krčmarje in obrtnike. Slovenski kmet je potrpežljiv in miroljuben. A da bi ga tako zaničevali ljudje, ki se od njega žive in bogate, tega ni mogel dalje prenašati. Zato smo si ustanovili »slovensko posojilnico«, ki že več mesecev posluje, v soboto 11. novembra pa se odpre »kmetijsko in konsumno društvo« in »narodna gostilna« tik železniške postaje v hotelu Flosser. Slovenci, ki prihajate v Laški trg, ne da bi se zmotili in še za naprej zahajali k našim narodnim sovražnikom; sedaj veste, da vam je iti v »narodni hotel.«

(**Pri Sv. Juriju ob Taboru**) se je pretekli torek slovesno blagoslovilo novo poslopje mlebarske zadruge. Poslopje je zelo prikladno urejeno in se ponaša z najmodernejsimi stroji, ki se tičejo mlekarstva in silarstva. Bog daj zadružnikom jedinstv in blagoslov!

(**Velikonemški Oplotnitz**) je postal na c. kr. pošti pred nedavnom tudi pristno slovenska Oplotnica. Oplotničani so pa ostali strastno zagrizeni posilinem — kakor so bili! To najbolj spričuje ponižna ter nujna prošnja, katero so odposlali vis. deželnemu šolskemu svetu, naj bi se smeli pohorski otroci že na paši z »ábcami« (ovce) nemški vaditi; v šoli naj bi pa gg. učitelji, ki s prvim letom začeli nemško podučevati! Ta prošnja je res silno nujna, kajti »modri« Oplotničani so na svojo veliko žalost in tudi sramoto zvedeli, da na trdem Nemškem bojda že celo otroci nemško znajo, oplotniški že odrasli modrijani pa še komaj nemško lomijo — in še to presneto slabo!

(**V Oplotnici**) v gostilni g. Štef. Založnika bo imelo kat. narod. pol. kmet. društvo »Sloga« v nedeljo po večernicah, t. j. 12. t. m. shod, pri katerem bo govoril nekdajšnji državni in deželni poslanec ter vnet zagovornik slovenskih pravic g. dr. Josip Vošnjak, o ljudskem šolstvu. Druga točka bodo slučajni nasveti društvenikov. Pri tretji točki bomo pa židano - narodne dobre volje! Sosedje od blizu in daleč! Pridite, obiščite nas, da se navdušimo za dom in rod slovenski!

(**Raiffeisenska posojilnica**) pri Sv. Trojici v Slov. gor. je prisla popolnoma v nemško vodstvo. Ustanovila se je pred tremi leti le s pomočjo č. g. župnika Zmazeka in Šegula. V zahvalo za to pa so hvaležni Trojčani letos izbacnili gospoda župnika iz na-

čelstva nadzorovalnega odbora. Župnik je izstopil, njemu so sledili tudi drugi zavedni narodnjaki. V odboru sedijo sedaj trije Golobi!! Proč od Trojice! Slovenski (?) nadučitelj od Sv. Antona v Slov. gor. je stal o priliki zadnje volitve za posojilnico pri Sv. Trojici v Slov. gor. v prvih vrstah ter glasoval (čujte!) za kandidirane nasprotne posilnemške odbornike. To je narodna pregreha, katere mu slovenska javnost ne bo pozabila! Slovenski (?) gospod nadučitelj, še se vidiemo!

(**Cerkvene zadeve**) Sv. misijon bo v Trbonjah v dneh od 11.—19. novembra. Vodili ga bodo čč. gg. Janez Macur, Anton Kovalik in Franjo Kitak od Sv. Jožefa pri Celju. — Od Sv. Kunigunde na Pohorju se nam poroča, da je bila zadnji pondeljek blagoslovljena lepa kapelica, katero je postavil vrli posestnik Janez Vidmar ob potu v Resnik.

(**Okrajni zastop sevniški**) Cesar je potrdil izvolitev g. Mihaela Starkla načelnikom okrajnega zastopa sevniškega.

(**V Konjicah**) je povodom otvoritve »Čitalnice« nemec Artič ranil starčeka Jožeta Kovača po dom. Pintar, posestnika v Zrečah. Za spomin na svojo »nemško« omiko in junaštvo je Artič pred sodnikom zvedel, da je zaslužil 10 gld. plateža in pa pet dñij zapora. Zavoljo napadov na mirne Slovence je tudi »nemški« črevljár Šajtegel našel gladko pot v luknjo, kjer bo v svoji »omiki« lahko premišljeval celi teden.

(**Šulferajnska šola v Št. Ilju**) nad Mariborom se je prevzela v javno oskrbovanje proti volji velike večine ondotnega prebivalstva. Ni dovolj, da ima ondotno ljudstvo v sedanjih slabih časih že itak jako veliko plačil, koje težko zmaguje, naložili so mu sedaj ti nemški gospodje v Gradcu tudi še oskrbovanje in plačevanje šulferajnske šole. Ta šola je popolnoma nepotrebna, kajti v Št. Ilju imajo že itak uzorno dvojezično šolo, ki popolnoma ugaja dejanskim potrebam in željam ljudstva. Ta šola se je vstanovila samo zaradi tega, ker g. Pistor tako želi. V Gradcu ne poslušajo vrlega šentiljskega ljudstva, ki mora plačevati, ampak samo nemškega Pistorja. Gleite Slovenci, tako vas v Gradcu prezirajo! Ne slušajo vašega glasú, pač pa vam odpirajo vaše denarnice! Kdor se oklepa Nemcev in nemčurjev, ta sam sebi škoduje! Proč od Gradea, proč od Nemcev!

(**Smrtna kosa**) V Ljubljani je umrl dne 7. novembra t. l. po dolgi mučni bolezni nimirovljeni c. kr. profesor dr. Janko Pajk. Rajnki je bil svoje dni tudi v Mariboru prof. in lastnik tiskarne, v kateri je izhajala po njem urejevana »Zora«. Plemenitemu možu, navdušenemu rodoljubu blag spomin!

(**Slovenska zmaga v Celju**) Poročajo nam: Volitev veleposestva za okrajni zastop celjski se je izvršila za Slovence nad vse častno. Zmagali smo s 40 glasovi nasproti 19 glasovom nasprotnikov. Izvoljeni so iz veleposestva naši kandidatje: Hugo v. Berks, Franc Ogradi, dr. J. Sernek, Peter Majdič, Jak. Janič, dr. Juro Hrašovec, Fr. Friedrich, dr. Ivan Dečko, dr. Filipič in Josip Širca. Za nas Slovence je bilo skrajno zabavno gledati, kako so Nemci prihajali na volišče in z volišča. Boječe so bile njihove stopinje, pogum jim je upadal. Dr. Jabornegg in dr. Mravlak sta prosila, rotila, navduševala, vse zaman, pogum je preč, pogum je preč, ne bo ga nikdar več. In ko so sijajno propali, tedaj so izginili kakor kafra. Ni jih bilo videti več! Noben kmet-veleposestnik ni volil v Nemci, čeprav so jih postavili celo za svoje kandidate. Dnevi nemške grozovitosti dne 9. in 10. avg. se vračujejo Nemcem na občutljiv, a dostojen način. Slava našim volilcem!

(**Celjski gasilci in njih brizgalnica**) Iz Celja nam piše prijatelj: Dne 24. nov. t. l. so imeli štajarski nemški gasilci, kakor ste že poročali, skupno zborovanje v Celju. Celjski gasilci so se hoteli takrat pokazati s svojo

novo parno brizgalnico. S hrastovimi listi vrh glave so stali radovedni nemški gasilci okoli brizgalnice. Priprave so bile dovršene in bližal se je trenotek, da švigne prvi curek iz nove brizgalnice po nemškem ozračju. Tedaj je zatrepatalo hrastovo listje vrh glav, ustavila se je gasilcem sapa in odpirali so usta, da pozdravijo prvi curek z mogočnim krikom. In čuj, brizgalnica zaropota in hop! — ne, curka ni! Hrastovo listje vrh modrih glav se je zopet umirilo, gasilci so dihalo dalje in zapirali usta! Gasilci veščaki pa so rekli, da je brizgalnica za nič. Tvrda, pri kateri se je kupila brizgalna, jo je dala uradno preiskati in dokazalo se je, da niso takrat znali z brizgalnico ravnati. Bog daj, da bi kmalu kedо iznašel brizgalnico, s katero bi se lahko nemškim gasilcem pamet kar curkoma brizgala v glavo!

(Samomor.) Na Vseh svetnikov dan se je ustrelil v infanterijski vojašnici pri Dravi vojak Ernest Budna, doma od Negove. Vzrok je neznan.

(V Braslovčah) se je ustanovila kmetijska zadruga. Pristopilo je prvi dan nad 100 udov.

(Za učiteljsko usposobljenost) delajo te dni na učiteljišču v Mariboru pismene in ustocene skušnje sledeči gospodje, oziroma gospe in gospice: Auernik Franc, Cmrešek Franc, Čepe Franc, Čuček Jožef, Hohnjec Anton, Klemenčič Jos., Kos Štefan, Kocmut Franc, Loparnik Fr., Marinič Fric, Napast Ivan, Pilih Ivan, Schamp Alojz, Žolnir Ant.; Freunsfeld Alojzija, Godec Marija, Kocmut Marija, Lilek Ljudmila, Lukner Marija, Šket Amalija, Trampus Marija, Wanian Marija.

(Počiv!) Podpisano šolsko vodstvo prosi prav lepo vse prijatelje mladine in šole, naj blagovolijo za ondotno šolsko knjižnico kaj darovati, bodisi primerne knjige ali denar. Ljudstvo je revno in vsled nove šolske stavbe v slabih gmotnih razmerah, a šolska knjižnica brez knjige. Šolsko vodstvo v Dobru (pošta Planina), dne 2. novembra 1899.

Društvene zadeve.

(Za dijaško kuhinjo) so darovali preč. g. kanonik J. Bosina v Kozjem 20 K in g. Francisca Strajnšak 5 K, katere je nabrala povodom trgateve. Bog plati!

(V Marnbergu) ima v nedeljo dne 19. nov. ob 3. uri »Zavžitno društvo« občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Sprememba pravil. 2. Razni nasveti.

(Vabilo) k občnemu zboru podružnice družbe sv. Cirila in Metoda »Pivka« v Št. Petru na Krasu v nedeljo dne 19. novembra t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih g. Ivana Korošeca v Št. Petru. K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Ojstrici pri Št. Juriji ob Taboru) je v torek zvečer pogorela hiša in gospodarsko poslopje Jurija Hribovšek. Tem žalostnejše je še, ker so zgoreli tudi vsi poljski pridelki. Živino so odgnali. Mož je bil zavarovan za malo svoto. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Dobro se je izkazala ob tej priliki št. jurska požarna brama.

(Posojilno in hranilno društvo) pri Sv. Emi bo imelo svoj občni zbor v četrtek, t. j. 16. novembra 1899 ob 8. uri zjutraj v čitalniških prostorih s sporedom: 1. volitev načelnika, 2. prosti predlogi.

(Kmetijsko društvo) pri Sv. Emi bo imelo svoj občni zbor v četrtek, t. j. 16. novembra t. l. ob 9. uri zjutraj v čitalniških prostorih s sporedom: 1. volitev načelnika, 2. prosti predlogi.

(Griže.) V nedeljo dne 12. t. m. popoludne ob 3 uri se vrši v korist bralnega kmetijskega društva velika tombola z mnogobrojnimi dobitki, kamor se občinstvo prijazno vabi.

(Novo bralno društvo) se ustanovi pri Sv. Benediktu v Slov. gor. dne 19. novembra. Govorili bodo dr. Pipuš, Kač in predsednik osnovnega odbora. Sodelovali bodo vrli

gornjeradgonski tamburaši in pevci. Zanimanje za društvo je vsestransko. Društvena soba je krasno urejena, novo slikana od domačega slikarja Rola. Natančneji vsporedi priobčimo prihodnjic. Osnovalni odbor.

(Redni občni zbor) »Zveze slovenskih posojilnic,« se vrši v četrtek, 16. nov. ob 10. uri predpoldne v »Narod. domu« v Celju. — Po § 11. društvenih pravil se smejo udeleževati občnih zborov pooblaščenci v »Zvez« stoječih posojilnic, pa tudi vsak zadružnik takšnih posojilnic.

(Osnovalni odbor čitalnice v Slovenski Bistrici) sklicuje na drugo nedeljo dne 19. novembra t. l. popoldne ob 3. uri v posojilničnem poslopu pri g. Petru Novaku v Slov. Bistrici in sicer v svojih društvenih prostorih osnovnemu zboru s sledenjem dnevnim redom: 1. Prečitanje pravil. 2. Sprejemanje udov. 3. Volitev odbora. Po zborovanju domača zabava. K obilni udeležbi in pristopu se uljudno vabi.

(Odbor akad. teh. društva Triglav v Gradeu) za zimski tečaj 1899/1900 voljen na občnem zboru dne 28. pr. m. se je ustavil nastopno: Predsednik: iur. Rasto Pustolešek. Podpredsednik: med. Albin Jesih. Tajnik: med. Branko Žižek. Blagajnik: iur. Vladimir Sernek. Knjižničar: phil. Zvonimir Majzer. Gospodar: iur. Rudolf Sark. Odbornika nam.: iur. Otmar Golob. Revisorja: iur. Dragotin Podgornik, iur. Fran Ratej. Častni sod: iur. Pantz plemeniti Anton, iur. Ljudevit Brence, iur. Miloš Vehovar, med. Vinko Hudelist, phil. Davorin Majcen.

Iz drugih krajev.

(Na grobu svojih otrok umrl.) Na Vseh svetnikov dan popoldne je obiskal 50-letni mizar B. Fiala s svojimi širimi otroci grob umrlih svojcev na praškem pokopališču. Umrlo mu je že šest otrok. Oče in najstarejša 15letna hči sta klečala ob grobu, trije mlajši otroci so pa prižigali sveče. V tem hipu zadene očeta kap in se zgrudi na mestu mrtev. Prenesli so ga v mrtvašnico, otroci so pa žalostni odšli domov k materi-vdovi, katero je mučna bolezna že pred več tedni priklenila na postelj. Družina je izgubila zadnjo oporo.

(Šiba v šoli.) Napredni šolski odsek v Brnu je sklenil zahtevati od šolskega sveta, da se uvede zopet v šolo — šiba.

(Okameneli človek.) V reki Missouri so našli nedavno temu okamenelega človeka. Roke tega »kipa« so zvezane z jermenom, kar kaže, da je bil pred več stoletji človek pahnjen v reko. Celo telo je okamenelo in je ostalo tako, kakor bi je bil izklesal umetnik iz kamena. Okamenino je našel ubog delavec, kateremu je bila sreča mila, kajti ponujajo mu za najdeni »kip« veliko vsoto denarja.

(Grof Alfred Coronini), zastopnik goriških Slovencev v državnem in deželnem zboru je odložil oba mandata. Vzrok je slabo njegovo zdravje in razpor med goriškimi Slovenci.

Državni zbor.

Dunaj, 9. novembra.

Volitve v delegacijo.

Delegacije so oni zbor poslanec, v katerem se sklepa o skupnih državnih potrebščinah Avstro-Ogerske. Avstrijska delegacija steje 60 poslancev, ravno tako tudi ogerska. 40 poslancev izvoli poslanska, 20 gospodska zbornica. Štajarska ima pravico izvoliti 2 poslanca v delegacijo. Ker imajo nemški liberalci štajarski veliko večino poslancev v državnem zboru, se še nikdar ni volil za našo deželo slovenski poslanec v delegacijo. Sploh je letos samo eden slovenski poslanec v tem zboru, dr. Ferjančič kot zastopnik Kranjske. Nas avstrijskih Slovencev je nad eden milijon prebivalcev. Lahov 750.000; a

Italijani imajo 4 poslance v delegaciji, Slovenci le enega. Letošnja volitev v delegacijo je bilo zanimiva tudi radi tega, ker se je cesar sam pismeno obrnil na načelnika večine državnega zpora, viteza Javorskega ter ga nekako prosil, naj se izvrši volitev v delegacijo že koncem meseca oktobra in ne, kadar se je nameraval, še le meseca novembra. Pripisuje se temu pismu nekaka važnost, ker vladar sam pripozna, da brez večine ne more vladati. Te dni se snideta tudi avstrijska in ogerska kvotna deputacija. Vsaka šteje 10 udov. V teh deputacijah se ima določiti, koliko odstotkov naj plačuje k skupnim državnim potrebščinam Avstrija, in koliko Ogerska. Avstrija je plačevala na velikansko svojo škodo do zdaj 70%, Ogerska le 30%.

§ 14.

Bralcem je znano, da je vlada grofa Thuna s pomočjo § 14 državnega osnovnega zakona od 1. 1867. napravila več postav, katere bi se pri rednih parlamentarnih razmerah smelete sklepali samo le v državnem zboru. Ko se je 18. oktobra t. l. snisel državni zbor, so vložili socijalni demokrati postavni načrt, naj se ta § 14 čisto odpravi, nemški liberalci pa, naj se uporablja le v nujni sili o stvareh, katere se pa morajo v zakonu samem natančneje določiti. O tej zadevi je bila pretekli pondeljek, 6. novembra, doljša obravnava. Ministerski predsednik grof Clary je sam označil vladino stališče v tej stvari rekoč, da vlada ne more pritrdiriti temu, da bi se ta paragraf čisto izbrisal in avstrijske ustave, ker ga vlada večkrat nujno potrebuje, kadar ni zbran državni zbor. A vkljub tej vladini izjavi se je z dvretjinsko večino glasov sklenilo, da se pripozna nujnost predloga o popolni odpravi tega paragrafa. Glasovalo se je po imenih. Čehi in Slovenci so glasovali z levičarji vred proti vladni, torej za nujnost te obravnave; Poljaki, češki veleposestniki in katoliška stranka pa proti nujnosti. Desnica se pri tem glasovanju ni pokazala edina; a tudi levičarji so bili razdeljeni. Vodstvo desnice ni imelo pred to važno razpravo skupne seje, v kateri bi se bilo določilo, kako naj večina postopa. Glavna stvar pri tem glasovanju je ta, da se je pokazalo, da nima sedajšnja vlada prav nobene podpore v zbornici. Glasoviti § 14 je ob svojem času skovala takratna liberalna večina državnega zpora osobito proti Čehom in drugim Slovanom. Razmere so se pa v teku 30 let spremenile. Nemški liberalci so potisnjeni v manjšino. Zdaj jim je § 14 postal prav neprijeten. Bojijo se, da bi se vtegnil vporabljati proti njim, zato bi ga radi odpravili ali vsaj omejeli njegovo moč. Slovanom to ne more škodovati.

Volitve v odseke.

Izvolilo se je že več odsekov. Izmed Slovencev je izvoljen v železničar. odsek Robič, v vojni odsek vitez Berks, v tiskovni dr. Gregorec, v proračunski odsek dr. Krek in dr. Gregorčič, v legitimacijski odsek (ki preiskuje veljavnost volitev državnih poslancev) dr. Gregorčič.

Mrliči na Moravskem.

Čehi niso bili zadovoljni z vladnim odgovorom zastran izgredov na Moravskem. Zahtevali so, da se prične razgovor o tem vladnem odgovoru. Danes, 8. oktobra, je govoril o tej velevažni zadevi moravski poslanec dr. Začek dobre tri ure. Vsled odprave jezikovnih naredeb za Češko in Moravsko se je polastiilo moravskih Čehov veliko vznešenje. Zlasti proti židom so se jeli češki prebivalci vzdigovati. Brez vsake potrebe je na mnogih krajeh segla vmes žandarmerija — 11 ubitih je po raznih mestih obležalo mrtvih, več je hudo ranjenih. Dr. Začek je bridko obžaloval, da se v Avstriji tako surovo postopa proti zvestim državljanom. Razprava se v četrtek nadaljuje.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod. 9

Zaloga pri Ivan Jebačinu v Ljubljani.

Zelo velika zaloga in nizke cene.

Priporočam svojo popolnoma novo sortirano zalogu: novošegnega suknja za moške in dame, vse vrste porhanta, oksfortov, posteljnine, perila, robcev, miznih prtv, servietov, bele in barvane tkanine, vsake vrste srajc, hlač, šalov, zimskih robcev, pletenih nogavic, volnenih in svilnatih robcev in vsakovrstne podlage. 1-10

Obilnemu obisku se priporočujem, sem udani

Matevž Stergar,

V Gosposkih ulicah 11, k „Zvezdi“ v Mariboru.

K „Zvezdi“ v Gosposkih ulicah.

Slomšekove „PRIDIGE OSNOVANE“

glavnih spisov šesta knjiga.

Ravnokar je dotiskana in se začne te dni razpošiljavati.

Obsega v srednji 8° za uvod: «Vaje cerkvene zgovornosti» str. 1—150. — Potem I. del «Pridige ob nedeljah» (50) str. 51—248; II. del «Pridige ob zapovedanih praznikih» (20) str. 251—306; III. del «Pridige ob cerkvenih godovih» (12) str. 309—348; IV. del «Pridige ob godovih svetnikov sploh» (commune sanctorum) (52) str. 351—450.

Skupa 114 pridig izborne vsebine.

Cena broširani knjigi s poštino je 4 K.

Dobiva se v „tiskarni sv. Cirila v Mariboru“ pa tudi po vseh drugih slovenskih bukvarnah.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trileri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. **Sušilnice** za sadje in zelenjava. **Škopilnice proti peronospori**, poboljšani sestav Vermorelov. Aparate za sumporavanje lozov.

Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. Slamoreznice tako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice za seno in slamo ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje, prodaja v najboljši izvršitvi.

Ig. Heller na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49. 16-20

Zastopniki se iščejo. — **Ceniki brezplačno.**
Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trgovina s papirjem in galanterijskim blagom v Ptiju zraven glavarstva

priporoča slav. občinstvu in prekuvovalcem veliki izber kovčkov platnenih in usnjatih, denarnic, pip lesnih in porcelanastih, denarnic, ustnikov, cevi zd pipe, žepnih nožev, škarji, nožev in vilic, žlic, britev, očal, šivank, igel za lase, glavnikov, krtačic, mila, parfumov, harmonik kakor tudi šila, dret, špagovine itd.

Dalje različnih krtač, remen in pasov, gumbov, brošk, prstanov in rinčic.

Istotam dobiva se lepi pismeni, kancelijski konceptni, svilnati in barvani papir, kovertov in vizitnic v vseh velikostih, prodaja se po zelo ugodni ceni.

Zaloga tiskovin, molitvenih in šolskih knjig. — Na veliko znižane cene, zunanja naročila se možno točno odpošiljajo.

Priporoča se z velespoštovanjem

3

J. N. Peteršič, Ptuj.

Najboljše strune za citre, gošti, kitare in tamburice.

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca

v Mariboru,

Kokoschnegg-Allee, Hilarusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramora, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

40

Na prodaj

nov in močen kovaški meh pri F. Schlosser, Zg. Polskava.

Na prodaj!

Močna štalaža z 69 predalčki za špecerijo z vsem potrebnim orodjem in tudi nekaj blaga se proda pri F. M. št. 20. v Malivesi p. Moškanjci.

Učenec

ki se želi krojaštva učiti, sprejme se takoj pri Fran Lukmanu v Kranjski gori. Zmožni petja imajo prednost.

Občinski tajnik!

Službo občinskega tajnika želi sprejeti večletni občinski praktikant.

Naslov pove upr. tega lista.

10 tisuč

cepljenega trsja na podlagi rip. portalis in rupertris Monticola različnih sort kakor: Mosler, Välschriesling, Portugieser beli, Sylvaner, Veltliner, Trunta, in Beli rafol 1000 komadov 180 kron, tudi imam 4000 komadov divjakov riparia portalis 1000 komadov 16 kron. Trte se bodo odajale ali jeseni ali pa spomladji prihod leta in so dobro ukoreninjene in zaraščene ter za vsako trto jamčim. — Oglasiti se je vsaj do novega leta pri gospodu 1-5 Antonu Slodnjak, trtčarju v Juršincih pri Ptaju.

Mlinar

Če bi v mariborski okolici ali kje drugod na Slov. Štajarskem na majhni vodi potrebovali mlinarja za prihodnje leto, sem na razpolago. Kdo? Pove upravnosti Slov. Gosp. 1-2

Poslanci! Gospod Zoff je še vedno med Slovenci!

The Gresham

največje zavarovalno društvo na življeuje.

Aktiva društva do 31. decembr. 1897 K 159.997,579.—
Letno vplačilo premij 28.823,375.—
Izplačane zavarovalnine od 1. 1848 » 343.860,067.—
Novih zavarovancev 7468 za svoto » 67.331,351,91

Kdor bi si rad življenje zavaroval, naj naznani po dopisnici naslov in naznani se mu vse potrebno.— Dopsuje se slovensko, hrvatsko, nemško in italijansko.

Zastopnik Karol Scheidbach, knjigotržec,
v Mariboru, Gosposka ulica 28. 35

Franc Dolenc v Mariboru, Poštne ulice 3.

P. n.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo trgovino prenestil v

Poštne ulice št. 3.

in da sem jo z zimskim blagom popolnoma na novo založil.

Posebno priporočam mojo veliko zalogu **suknenega blaga za moške obleke, vsake vrste volne in porhante za ženske obleke, Jägerjove srajce, zimske robce, odeje in koce** po najnižjih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Dolenc.

Franc Dolenc v Mariboru, Poštne ulice 3.

Zaloga manufakturnega blaga
na debelo in drobno

Dopisnice razglednice (Ansichtskarten)

izdeluje podpisana prav lično, hitro in po ceni.

Kdor želi založiti kako razglednico mora dospolati fotografijo dotednega kraja.

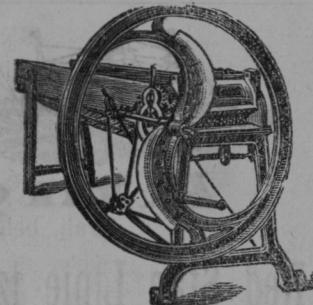
Za obila naročila se priporoča

Tiskarna sv. Cirila Maribor

Koroška ulica št. 5.

Najnovjši stroji za pripravo poklaj:

Slamoreznice, krompir- in reporeznice, drobilni in stiskalni stroji, soparni stroj živinske poklaje, prenosilne peči s štedilnim kotlom, kateri slednji je pološčen, ali ne, vravnati tako, da stoji, ali se prevaža, da se kuha ali pari v njem živinska poklaja, krompir; služi še drugim gospodarskim in domaćim potrebam itd.

Nadalje: **Stroji za lušenje turšice, čistilnice za žito (vetrnice), žitni trijeri (žitočistilniki), stiskalnice za seno in slamo**, ki se gonijo z roko, stojijo, ali se lahko prevažajo. Vse imenovane stroje izdeluje in prodaja z jamstvom, da so najboljše, najtrpežnije izdelani,

PH. MAYFARTH in drug,

c. kr. izjemno priv. tovarne gospodarskih strojev, livarne in fužine s parom

Na Dunaju, II./I Taborstrasse št. 71.

3-6

Odkovan z več kot 400 zlatimi, srebrnimi ter bronastimi kolajnami.

Ilustrovani katalogi in priznani pisma gratis. — Zastopnik in prekupci se želijo.

Na želodcu

in vsled starosti slabotnim priporoča **Benedikt Herti**, posestnik graščine Golitsch pri Konjicah, 10 let stari, duha in telo krepčajoči naturni „**Cognac**“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin, 4 steklenice z zabočkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Pomezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri **Al. Quandest, Maribor, Gosposke ulice**. 39-50

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največja žganjarska zalogna na Štarjskem po čuda nizkih cenah. **Zdravilski konjak za bolestnike in okrevalce** kemično razložen in spoznan za čisto vinsko pravčino. 41

Naznanilo.

Dovoljujem si naznaniti častitim gospom v mestu in na deželi, da izdelujem obleke vsake vrste po najnovejših dunajskih in berolinskih modnih časnikih in to zelo elegantno in po nizki ceni.

Poučujem tudi v prikovanju in izdelovanju oblek po zelo lahkem načinu.

Priporočujoč se, da me počastite z mnogobrojnimi naročili se bilježim udano 4-

Tončika Koren,

krojačica za ženske obleke

Maribor. Nagystrasse št. 10

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc,
trgovec v Celji
v „Narodnem domu“
in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogu raznovrstnega

specerijskega blaga
po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, in jih bom dobro plačal. — Nadalje kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Vzamem tudi še fizo vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino. Kupim tudi suhe grobe, orehe, suhe in sveže hruške, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častim gg. duhovnikom naznanjam, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi. Kupujem vsakovrstno sad-e za prešati kakor tudi namizno na cele vagone in tudi manj. Kdor ima kaj pošljti ceno in vzorce. Z velespoštovanjem 6.—

Anton P. Kolenc.
„Pri dobrem pastirji!“

Rodoljubi! Spominjajte se večkrat narodnih zavodov.

se Vam, da se v novi žganjariji v barbarski ulici 7, v Ptuj, (v hiši kjer je poprej prodajalnica

Martina Muršeca bila) prodaja naravno domače žganje po zelo nizki ceni. — Posebno se priporoča za delavce droženka, tropinsko in slivovka, katero tam v vsaki meri in po jako nizki ceni dobite. Poskusite in prepričali se boste, da je tam resnično dobro kupiti in da bo vsaki z žganjem zadovoljen. Al. Mir. 13

Avtomatična past za množico živalij.

Za podgane gl. 2, za miši gl. 1-20. Vlovi v eni noči, ne da bi se pazilo na njo, do 40 komadov, ne zapusti nobenega duha in se stavi sama. **Past za ščurke (grile) „Eolipse“**, polovi v eni noči po 1000 ščurkov ali grilov. Stane gld. 1-20. Povsod najboljši vspehi. Se pošilja proti poštnim povzetjem. 10-12

M. Feith, Dunaj, II./b, Taborstrasse 11.

KUVERTE
s firmo pripravo

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Na prodaj.

Uršula Anderluh, posestnica na Sladki gori pošta Šmarje pri Jelšah, prodaje svoje posestvo obstoječe iz prostorne hiše, dveh vinogradov in enega hleva. To posestvo bi bilo posebno primerno za kakega mašnika penzionista, ker je samo tri minute oddaljeno pa tudi za trgovino bi se lahko porabilo. Natančnejše se izve pri posestnici ali pa pri **P. Ananija vikar**, frančiškanski samostan v Brežicah. 2-3

Postanci! Celjska policija še ni podržavljena!

Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno. Najnižje cene.

Kje je v Mariboru po ceni? V Dravski ulici št. 4, pri Adolfu Wessiaku.

Velika zaloga suknjenega, platnenega in vsakovrstnega modnega blaga

za možke in ženske obleke, vsake vrste štofov, kamarnov, kašmirjev, perkalov in satinov v vseh barvah od najcenejše do najfinje vrste, navadnih in svinjenih robcev, gorke srajce, manšete, zavrtnike itd.

Blago je iz prvih in najboljših tovarn in ni preležano, vendar pa lahko vsacega prav ceno postreže 1-6 udani trgovec Adolf Wessiak.

Vožnje karte
in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,

ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck.

34

Za pranje pri boleči koži pri

Ijudeh in živalih

ni boljšega sredstva, nego

**Schichtovo
patentno milo**

(trdo kalimilo)

z znamko laboda.

varstvena znamka.

V obče je znano, da je to milo najboljše sredstvo čistiti **volneno in svilnato robo**,

ter da prav lepo pere pri najmanjšem trudu in največji varčnosti obleke belo perilo. To milo dvakrat več izda, kakor vsako drugo. — Če se v kakem kraju ne prodaje, obrni se naravnost do tvrdke, ki pošlje za 2 gld. 50 kr. franco po celi Avstriji in Ogrski zavoje po brutto 5 kgr.

3-8

Jurij Schicht, Aussig a./Elbe, tovarna mila, sveč in olja.

Največja tovarna teh izdelkov v Evropi. — Schichtovo patentno milo je bilo na internacionalni razstavi na Dunaju 1894 odlikovano z zlato kolajno.

Janez Schindler,

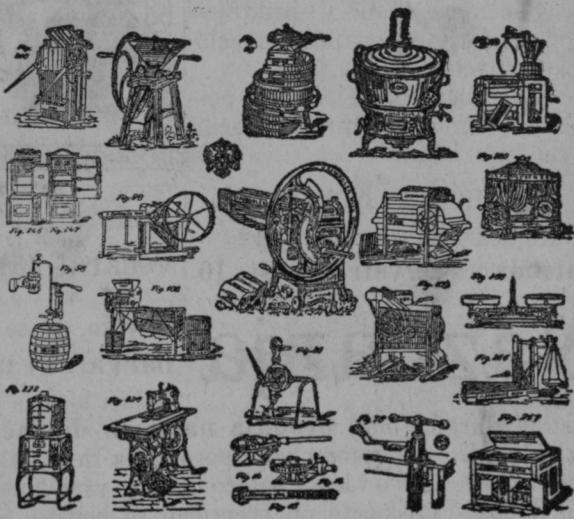
Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastonj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reela postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 13-18
lastnik kr. privilegij.

Dunaj III., Erdbergstrasse

terege bi štipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, s krstnim in domovinskim listom, s spričevalom o zdravju in o šolskem pouku, z učilnim pismom, delalsko knjigo ter s spričevalom o premoženju in obnašanju, naj se vložijo pri deželnem odboru najdalje do konca

novembra 1899

Kovači, ki jim ni toliko za štipendijo, kolikor samo za pouk, pa se naj z dokazom 18-letne starosti, dobro dovršene ljudske šole in delalskega poleg učilnega lista, dveletnega delovanja v kovačnici v prvih treh dneh poučevanja pri ravnatelju šole oglasijo.

Gradec, 7. novembra 1899.

Štaj. deželni odbor.

92 hrastov

se bo prodalo v ponedeljek dne 13. novembra t. l. ob 8. zjutraj, (ako bo vreme ugodno, sicer dan pozneje) v Mestnem vrhu pol ure od Ptuja. — Več pove konvent oo. minoritov v Ptuju.

Zašel!

Iz občine Bučečovci na murskem polju je prve dni meseca julija odišel človek z imenom Markovič Filip.

Taisti je slaboumen in navadno ne ve in ne pove pravega imena in kraja, od kod da je. Postave je srednje, star 58 let, odišel je bosonog, a mogoče da je kje kako obuvalo ali obleko si izprosil.

Ako bi kdo kje na tega človeka naletel, je uljudno prošen, da to naznani občini Bučečovci, polokraj Ljutomer, pošta Križevci na Štajarskem, ali pa Franc Stiblerju, posestniku ravno tam.

Županija Bučečovci

dne 6. novembra 1899.

Na prodaj.

Hiša, v kateri je trgovina mešanega blaga, prodaja c. kr. tabaka in pismenih znamk. Stoji na najlepšem prostoru in v denarnem kraju blizu šole in med dvema cerkvama brez konkurence. Več pove Franc Golcer v Čadramu p. Oplotnica.

1-3

Umetno

stavbarsko-klesarski obrt

Murnikovih naslednik.

Anton Gajser,
lastnik.

Kaislerstr.-Theatergasse št. 18.
Obstoji že 42 let.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

v Mariboru.

Izdelujejo se umetni altari, prižnice, krstni kameni, kipi, mavzoleji, grobišča itd. po lastnih in tujih načrtih.

Velika zaloga gotovih nagrobnih kamenov od mramora, granita in sienita.

Priznano nizke cene.

20